

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3952/2022
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈКП „Чистоћа“ Нови Сад, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Лакета, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3623/19 од 22.10.2021. године, у седници одржаној 12.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3623/19 од 22.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3623/19 од 22.10.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3947/2019 од 05.06.2019. године, допуњеном и исправљеном решењем тог суда П 3947/2019 од 19.07.2019. године, одржан је снази закључак о извршењу извршитеља за подручје Привредног суда у Новом Саду Срђана Радивојевића број И Ивк ../2014 од 11.12.2014. године за износ од 9.018,00 динара на име главног дуга са законском затезном каматом почев од 19.06.2014. године, као дана подношења предлога за извршење до исплате и за износ од 13.680,00 динара на име трошкова извршења, док је у преосталоме делу закључак о извршењу укинут, за износ од 660,00 динара на име главног дуга – затезне камате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 3623/19 од 22.10.2021. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда и решење којим се првостепена пресуда исправала и допуњује. Ставом другим изреке, укинут је закључак о извршењу извршитеља за подручје Привредног суда у Новом Саду Срђана Радивојевића број И Ивк ../2014 од 11.12.2014. године и тужбени захтев је одбијен. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове првостепеног поступка од 107.450,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка од 32.300,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију. Трошкове састава одговора на ревизију и судске таксе на одговор на ревизију је тражио и определио.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за обавезивање туженог на исплату тужиоцу дугованог по основу испостављених рачуна за извршене комуналне услуге, које обухватају и услугу чистоће, у утуженом периоду, применом правила о терету доказивања. Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер се ревизијом не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлука другостепеног суда, о основаности тужбеног захтева, заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена (члан 479. став 6. ЗПП).

Тужба – предлог за извршење у овој правној ствари поднета је 19.06.2014. године, а вредност предмета спора је 9.018,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Иако су другостепеном пресудом, усвојене жалба туженог, укинута првостепена пресуда и одлучено о захтевима странака, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП, ревизија била увек дозвољена, специјално правило које прописује да у спору мале вредности ревизија није дозвољена (члан 479. став 6. ЗПП) искључује примену овог општег правила, па ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију и судске таксе на одговор на ревизију, одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер одговор на ревизију није потребан ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић